

Röömsamummulises köögis on vahva askeldada, eriti kui valamud kohal troonib keraamiline autoritöö.

pärit enamuses vanakraamipoodidest või siis netioksjonitelt. “Sobiva tarbeeseme eest ei pea üüratut hinda maksma, tavaliselt olen need saanud mõistliku hinnaga, vaid nende kasutuskõlblikuks turgutamine nõuab suuremaid väljaminekuid,” selgitab ta.

Kui ei saa tervet, piisab poolestki

“Ja kui ei ole võimalik saada tervet mööblieset, piisab vahel poolestki,” arwab perenaine.

Selle kinnituseks on tal ette näidata köögikapid, mis tegelikult algselt olnud puhvetkapid, nüüd aga kaotanud pool oma väärtusest, nimelt ühest puhvetist on kasutusse läinud alumine, teisest ülemine kapiosa. Aga mine tea, vahest on väärtus sellega hoopiski tõusnud.

Kui elutoas voogab juugendlik rahu ka läbi nipsasjade, klaasi ning portselani, siis köögipoolel kohtab hulgaliselt punase-valgetäpilisid anumaid, lampidest-lauakattetest rääkimata. “Paljud esemed on siia rännanud meie naabrite juurest või mujalt

maailmast. Peaasi, et nad leiaksid siin endale sobilikku kohta,” arwab Rita.

Omanäolised on kaks köögipuhvetit, mille suurim sarnasus on ülaserava kaunistavas mummureas ja väikestes faasitud ukseklaasides. “On arvatud, et need mööblitükid võiksid olla pärit Lätist, samas olen kuulnud ka ühest Nõmmel elanud arhitektist, kes ka mööblivalmistamisega

kätt proovinud,” ei oska Rita mööblitükkide päritolu päris täpselt määrata. Kas seda olekski vaja, omanäolisus püüab nende puhul pilku ka ilma meistrimärgita.

Pilkupüüdvad valamud

Pilkupüüdvad on ka keraamilised valamud, millest üks telliti kööki, teine vanituppa. “Teist samasugust pole kusagilt